

DZIEŃ MISYJNY W LUTYM MSZA ŚWIĘTA

Wprowadzenie

Gromadzimy się na Eucharystii, aby razem uwielbiać Trójjedynego Boga przez Jego Syna w Duchu Świętym. Dziękując za powołanie każdego z nas, ogarnijmy naszą serdeczną modlitwą wszystkie misyjne intencje Kościoła, szczególnie kapłanów, siostry zakonne i inne osoby konsekrowane, zaangażowane w głoszenie Dobrej Nowiny na krańcach świata, abyśmy wszyscy w Duchu i prawdzie świadczyli z radością, że Bóg jest Miłością.

Przepraszajmy teraz za wszystko, co było niezgodne z Chrystusowym przykazaniem miłości Pana Boga i bliźniego.

Modlitwa powszechna

Boże, Ojcze, wybrałeś nas, byśmy z radosnym sercem naśladowali Boskiego Mistrza. Jesteśmy dziełem Twoich rąk, dlatego ośmielamy się prosić Cię z ufnością:

Ojcze, niech cały świat pozna miłość Twą!

1. Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, biskupów, prezbiterów, aby przeżywali swoje kapłaństwo w całkowitym poświęceniu się Tobie obecnemu w braciach.
2. Módlmy się za wszystkie narody na ziemi, aby poprzez świadectwo i posługę misjonarzy współpracowały na rzecz dobra wspólnego, wolności religijnej i godności każdej osoby ludzkiej.
3. Módlmy się za osoby konsekrowane, które oddają całe swoje życie na służbę ubogim i odrzuconym; niech przykład ich ewangelicznego ubóstwa pociąga innych chrześcijan.
4. Módlmy się za młodych, aby we współczesnym świecie nie brakowało ludzi oddanych różnorodnym formom misji, apostołstwa i ewangelizacji.
5. Módlmy się za zmarłych kapłanów, osoby konsekrowane, aby ich pragnienie ujrzenia Bożego Oblicza dokonało się w nieskończonej radości.
6. Módlmy się za nas wszystkich uczestniczących we mszy świętej, abyśmy wsparci orędownictwem naszych patronów, dążyli do czynnego zaangażowania na rzecz naszej wspólnoty parafialnej.

Panie Boże, w Jezusie Chrystusie stajemy się Twoimi dziećmi, daj nam moc Twojego Ducha, abyśmy żyli wzajemną miłością. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

NABOŻEŃSTWO MISYJNE

Papieska intencja modlitewna:

Módlmy się w intencji zakonnic i innych kobiet konsekrowanych - dziękując im za ich misję i odwagę - aby nadal odkrywały nowe odpowiedzi w obliczu wyzwań naszych czasów.

WPROWADZENIE

(wierni siedzą)

„Siostra zakonna misjonarka musi być obdarzona cnotami ewangelicznymi i pewną wiedzą teologiczną. Musi być pełna duchowości i charyzmatu swojego zgromadzenia. Musi być zdolna do prowadzenia szkół, szpitali i innych ośrodków, musi znać języki i zwyczaje ludzi, ale przede wszystkim musi być gotowa do najprostszych i najskromniejszych posług”. Tak napisał bł. Paweł Manna, włoski kapłan oddany idei misyjnej.

Pragniemy dziś prosić za siostry zakonne i inne kobiety konsekrowane: dziewice, wdowy, osoby instytutów świeckich, aby nie ustały w drodze do Domu Ojca, przynosząc bukiet dobrych uczynków wpływających z ich powołania: modlitwy, pracy, życia ślubami, ofiary i oddania drugiemu człowiekowi.

Życie konsekrowane nie polega jedynie na naśladowaniu Chrystusa całym sercem i miłowaniu Go „bardziej niż ojca i matkę, bardziej niż syna i córkę” (por. Mt 10,37). Takiej postawy wymaga się od każdego ucznia. Życie konsekrowane polega natomiast na „przeżywaniu” i „wyrażaniu” swej konsekracji przez poddanie Chrystusowi całego życia i „upodobnieniu” do Niego. „Człowiek jest zdolny do takiej egzystencji na wzór Chrystusa, do jakiej zostało wezwanych w ciągu dziejów bardzo wielu ochrzczonych, jedynie na mocy specjalnego powołania i szczególnego daru Ducha Świętego” (*Vita consecrata*, 14).

Kobieta konsekrowana jest naznaczona specjalnym bogactwem wpisanym w „geniusz kobiecy”, który zasługuje na uznanie ze strony wszystkich: pasterzy i wiernych. Ze świadectwa miłości oblubieńczej ku Chrystusowi szczególnie widoczna staje się wśród ludzi cała zbawcza prawda Ewangelii. Ich oblubieńcza miłość do Chrystusa staje się w sposób niejako organiczny miłością Kościoła jako Ciała Chrystusa, Kościoła jako Ludu Bożego – Kościoła, który sam jest równocześnie Oblubienicą i Matką.

Jeśli Bóg jest piękny, a Pan Jezus „jest najpiękniejszy z synów ludzkich”, to bycie Jemu poświęconym przez konsekrację jest piękne. Osoba konsekrowana jest wezwana, by być świadkiem piękna. W świecie, w którym istnieje ryzyko popadnięcia w niepokojącą szpetotę, droga oddania się Panu Bogu wydaje się jedyną drogą, by dotrzeć do prawdy lub sprawić, by stała się ona godną zaufania i pociągającą. Osoby konsekrowane muszą obudzić w sobie samych, ale przede wszystkim w mężczyznach i kobietach naszych czasów, chęć, by to, co jest piękne i prawdziwe, było pociągające.

„Pierwszą misję osoby konsekrowane mają pełnić wobec samych siebie i czynią to, kiedy otwierają własne serca na działanie Ducha Chrystusa. Ich świadectwo pomaga całemu Kościołowi zachować świadomość, że na pierwszym miejscu powinien on zawsze stawiać bezinteresowną służbę Bogu, która stała się możliwa dzięki łasce Chrystusa, udzielonej wierzącym poprzez dar Ducha Świętego. W ten sposób głoszone jest światu orędzie pokoju, który zstępuje od Ojca, poświęcenia, którego świadectwo dał Syn i radości, która jest owocem Ducha Świętego.

Osoby konsekrowane stają się misjonarzami przede wszystkim przez nieustanne pogłębianie w sobie świadomości, że zostały powołane i wybrane przez Boga, a więc Jemu winny podporządkować całe swoje życie i ofiarować wszystko, czym są i co mają, uwalniając się od przeszkód, które nie pozwalają im bez wahania odpowiedzieć Bogu pełną miłością. W ten sposób będą mogły stać się prawdziwym znakiem Chrystusa w świecie. Także ich styl życia winien wskazywać na ideał, który wyznają, gdy starają się być żywym znakiem Boga oraz wymownym, choć często dokonywanym w milczeniu przepowiadaniem Ewangelii” (św. Jan Paweł II, *Vita consecrata*).

Otoczmy naszą modlitwą wszystkie kobiety konsekrowane: te z naszego środowiska, znane i spotykane, jak również śpieszące na krańce świata, tam, gdzie wojna, bieda i ubóstwo, a Ewangelia nie jest kochana.

MODLITWA PRZED WYSTAWIONYM W MONSTRANCJI JEZUSEM (wierni klęczą)

Pieśń: O Jezu, w Hostii utajony....

Panie Jezu, klęczymy przed Tobą, aby wielbić, przepraszać i prosić! Jesteś razem z nami jako Chleb z Nieba za życie świata. Do końca nas umiłowalesz. Przychodzisz cicho, pokornie i pragniesz, by wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania prawdy.

Prosimy, przyjmij intencje naszych serc oraz nasze wspólne pragnienie, aby cały świat poznał i uwierzył, że potrafisz tylko kochać. Niech misjonarze i misjonarki, siostry oraz kobiety konsekrowane, zawsze będą pełni świętej odwagi i gorącej miłości w służbie tylu wyzwani naszych czasów.

Dzięki Ci składamy, Chryste!

- Za kraje, które mimo swego ubóstwa potrafią się dzielić skarbem wiary
- za naszych braci cierpiących, ofiarujących swój krzyż za zbawienie świata
- za siostry zakonne i kobiety konsekrowane niosące miłosierdzie, pokój i nadzieję
- za kapłanów, którzy w trudzie i opuszczeniu sprawują sakramenty święte
- za nowe natchnienia i inspiracje, by Słowo Boże przenikało serca i kultury narodów.

Jezu Chryste! Wzywając Twego miłosierdzia, na klęczkach przepraszamy Cię za każdy brak wiary i miłości w naszych czynach, mowie i myśli:

Panie, zmiłuj się nad nami!

- Za nasze lenistwo duchowe w służbie Bożej
- za to, że brak nam wytrwałości w postanowieniach i zobowiązaniach stanu oraz powołania
- za nasz egoizm, próżność i wygodnictwo, które przeszkadza innym wzrastać w pełniejszym poznaniu Pana Jezusa
- za brak ufności w Bożą moc i powierzchowne przyjmowanie nauki Kościoła

Panie nasz! Wzywając Twego miłosierdzia prosimy Cię, wołając:

Chryste, usłysz nas!

- O ustanie pandemii i wszystkich jej skutków, szczególnie w krajach ubogich
- w intencjach ludzi chorych, personelu medycznego i służb niosących pomoc zarażonym
- świętość kapłanów i osób konsekrowanych, aby świadectwo ich życia otwierało serca na dary Ducha Świętego.
- w intencjach naszych wspólnot parafialnych, aby były miejscem rozwoju powołań misyjnych
- za młodych ludzi o odwagę pójścia za Jezusem i wierność Bożym przykazaniom.

Pieśń: Niechaj sławią Cię narody

Modlitwa św. Jana Pawła II

„Przenajświętsza Trójco, błogosławiona i błogosławiąca, napelnij błogosławieństwem swoich synów i córki, których powołałaś, aby wyznawali wielkość Twojej miłości, Twojej miłosiernej dobroci i Twojego piękna.

Ojczyce Święty, uswięć swoich synów i córki, którzy konsekrowali się Tobie dla chwały Twojego imienia. Wspomagaj ich swoją mocą, aby mogli świadczyć, że Ty jesteś początkiem wszystkiego, jedynym źródłem miłości i wolności. Dziękujemy Ci za dar życia konsekrowanego, które z wiarą szuka Ciebie, a pełniąc swoją powszechną misję, wzywa wszystkich, aby zmierzali ku Tobie.

Jezu Zbawicielu, Słowo Wcielone, Ty powierzyłeś swoją drogę życia tym, których powołałeś: nadal przyciągaj do siebie ludzi, którzy będą dla współczesnego człowieka świadkami Twojego miłosierdzia, zapowiedzią Twojego powrotu, żywym znakiem dóbr przyszłego zmartwychwstania. Niech żadna próba nie oderwie ich od Twojej miłości!

Duchu Święty, Miłości rozlana w sercach, który umysłem udzielasz łaski i natchnienia, odwieczne Źródło życia, który doprowadzasz do końca misję Chrystusa przez różnorakie charyzmaty, prosimy Cię za wszystkie osoby konsekrowane. Napelnij ich serca głęboką pewnością, że zostały wybrane, aby kochać, wielbić i służyć. Pozwól im zaznać Twojej przyjaźni, napelnij je Twoją radością i pociechą, pomagaj im przetrwać chwile trudności i podnosić się po upadkach, uczynj je odbłaskiem Boskiego piękna. Daj im odwagę podejmowania wyzwań naszych czasów i łaskę ukazywania ludziom dobroci i człowieczeństwa Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa” .

Modlitwa:

Panie, obudź w każdym, kto należy do Twego Kościoła, silny zapal misjonarski, by głosić Chrystusa tym, którzy Go jeszcze nie poznali i tym, którzy przestali wierzyć. Spraw, aby było wiele powołań i podtrzymuj Twą łaską misjonarki i misjonarzy w dziele ewangelizacji. Pozwól, by każdy z nas poczuł się odpowiedzialny za misję, a przede wszystkim, by zrozumiał, że naszym pierwszym obowiązkiem w szerzeniu wiary jest prawdziwie chrześcijańskie życie.

s. Dominika Jasińska SSpS